

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Iana Scripcaru (Zubcov) împotriva lui Igor Zaițev

(suplinirea acordului la dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate (pașaport/buletin, certificat de naștere) emise de autoritățile României pentru copilul minor, ca urmare a refuzului nejustificat al tatălui)

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

(Dosarul nr. 2ra-977/25
NR. PIGD 2-24065211-01-2ra-30122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. A. Sârbu)
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (jud. E. Bancov, A. Scripcenco, I. Gorlenco)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Iana Scripcaru (Zubcov), reprezentată de avocatul Olga Burea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 iunie 2024, Iana Scripcaru (Zubcov) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Zaițev cu privire la suplinirea acordului la dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate (pașaport/buletin, certificat de naștere) emise de autoritățile României pentru copilul minor, ca urmare a refuzului nejustificat al tatălui.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a fost în relații de căsătorie cu pârâtul xxxxx. Din căsătorie a rezultat copilul minor xxxxx, fapt confirmat prin certificatul de naștere. Prin hotărârea din 27 septembrie 2021 Judecătorei Cahul, sediul Central, (cauza nr 2-3/2021) a fost desfăcută căsătoria dintre Igor Zaițev și Zubcov Iana (Zaițev); a fost determinat domiciliul copilului minor xxxxx, cu mama Iana Zubcov (Zaițev); s-a încasat de la Igor Zaițev pensia pentru întreținerea copilului minor în mărime fixă de 1 000 de lei.

3. Reclamanta a menționat că, potrivit certificatului cu nr.113 din 7 mai 2024, eliberat de executorul judecătoresc Valentin Dușcov, pârâtul deține o restanță pentru pensia de întreținere a copilului minor în sumă de 13 916 de lei, ultima plată fiind executată la 15 decembrie 2023.

4. A specificat că, începând cu data desfacerii căsătoriei și până în prezent, Iana Zubcov împreună cu fiica xxxxx locuiesc în mun. Cahul. Întrucât Iana Zubcov deține cetățenia României consideră că, este în interesul copilului minor – xxxxx, să fie cetățean român.

5. În acest sens, reclamanta la 18 mai 2024 a solicitat pârâtului oferirea acordului la dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate (pașaport/buletin/certificat de naștere) emise de autoritățile României pentru minora xxxxx.

6. A explicat că, deși notificarea a fost recepționată de pârât la 22 mai 2024, fapt confirmat prin semnătura acestuia pe avizul de recepție, totuși ultimul până la data depunerii cererii de chemare în judecată nu a oferit nici un răspuns. Mai mult, dovada lipsei de reacție se atestă și din mesajul reclamantei expediat în adresa pârâtului la numărul de telefon. La caz, pasivitatea pârâtului se încadrează ca fiind

refuzul neîntemeiat al acestuia de a oferi acordul solicitat, iar, în situația expusă, este impusă la demararea prezentei cereri de chemare în judecată.

7. Reclamanta a solicitat suplinirea acordului lui Igor Zaițev, la dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate (pașaport/buletin/certificat de naștere) emise de autoritățile României pentru minora xxxxx, drept urmare a refuzului nejustificat de a semna o procură sau declarație în acest sens.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 13 februarie 2025 a Judecătoria Cahul, sediul Central a fost admisă acțiunea depusă de Iana Zubcov și s-a acordat dreptul mamei Iana Zubcov, la perfectarea tuturor actelor necesare în privința copilului minor xxxxx, în lipsa acordului tatălui Igor Zaițev.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 6 martie 2025 avocatul Grosu Eugeniu, în interesele lui Zaițev Igor a depus cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 29 mai 2025 a prezentat apelul motivat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu respingerea în totalitate a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Grosu Eugeniu, în interesele lui Zaițev Igor, s-a casat hotărârea din 13 februarie 2025 a Judecătoria Cahul, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Iana Scripcaru (Zubcov).

11. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a invocat dispozițiile Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, Constituției Republicii Moldova, Protocolului nr.4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Tratatului dintre România și Republica Moldova privind asistența juridică, Codului familiei, Legii privind ieșirea și intrarea în Republica Moldova și Legii privind drepturile copilului, reținând că acestea consacră principiul interesului superior al copilului, dreptul la cetățenie, libera circulație și obligația părinților de a asigura dezvoltarea copilului.

12. Cu toate acestea, instanța de apel a reținut că prevederile legale invocate nu justifică soluția adoptată de prima instanță, în condițiile în care pretențiile reclamantei vizau suplinirea acordului pentru dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate emise de autoritățile României.

13. Curtea de apel a observat că, deși reclamanta a solicitat suplinirea acordului pentru dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate românești, prima instanță a acordat dreptul la perfectarea tuturor actelor necesare pentru copil, depășind astfel limitele pretențiilor formulate, contrar art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

14. Instanța de apel a subliniat că, deși normele invocate consacră interesul superior al copilului și dreptul la cetățenie, perfectarea actelor de identitate românești ține de cadrul legal al statului român și de competența exclusivă a autorităților acestui stat. În acest sens, a reținut că reclamanta nu a solicitat perfectarea actelor de identitate ale Republicii Moldova, ci a actelor emise de autoritățile României, iar instanța națională nu poate substitui autoritățile competente ale statului român și nici nu le poate obliga să perfecteze actele de identitate în lipsa acordului tatălui.

15. Totodată, instanța de apel a menționat că procedura de eliberare a actelor de identitate românești este reglementată exclusiv de legislația României, iar Republica Moldova nu este parte a cadrului legal care reglementează această procedură. Deși Tratatul dintre România și Republica Moldova reglementează asistența juridică în materie civilă, acesta nu poate constitui temei pentru obligarea autorităților unui stat să perfecteze acte de identitate, întrucât eliberarea acestora ține de propriile reglementări interne și presupune respectarea condițiilor stabilite de legislația națională a statului respectiv.

16. În consecință, instanța de apel a concluzionat că aplicarea și interpretarea normelor de drept de către prima instanță au fost eronate, motiv pentru care a admis cererea de apel declarată de avocatul Grosu Eugeniu, în interesele lui Zaițev Igor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 11 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Iana Scripcaru (Zubcov), reprezentată de avocatul Olga Burea a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, iar la 30 decembrie 2025 a prezentat recursul motivat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

18. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurenta/reprezentantul a invocat că cauza ridică probleme de drept de importanță fundamentală pentru dezvoltarea și aplicarea uniformă a practicii judiciare.

19. A menționat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material raportate la drepturile copilului și la interesul superior al acestuia, făcând trimitere la prevederile art. 3 și 18 din Convenția Internațională cu privire la Drepturile Copilului, art. 58, 60 și 62 Codul familiei, precum și la Legea cetățeniei române. Totodată, a indicat că instanța de apel a analizat superficial probele administrate și a omis examinarea interesului superior al copilului.

20. Recurenta/reprezentantul a precizat că obiectul litigiului îl constituia suplinirea acordului părintelui pentru dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate românești pentru copilul minor, ca urmare a refuzului nejustificat al tatălui. Iar, refuzul intimatului este arbitrar și contrar interesului

superior al copilului, întrucât cetățenia română îi oferă minorei acces la drepturi fundamentale și oportunități educaționale și sociale sporite.

21. În opinia recurente/reprezentantului, concluzia instanței de apel privind imposibilitatea suplinirii acordului părintelui este formalistă și incompletă. Instanța de apel a interpretat greșit prevederile legislației române, susținând eronat că suplinirea acordului părintelui pentru perfectarea actelor de identitate românești nu poate fi dispusă de instanțele naționale. Refuzul intimatului de a-și exprima acordul reprezintă un abuz de drept și constituie o restrângere nejustificată a drepturilor copilului. Tatăl copilului a refuzat constant și fără motive obiective să își dea acordul pentru dobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor necesare.

22. Recurenta/reprezentantul a mai afirmat că instanța de apel nu a ținut cont de interesul superior al copilului și nici de dreptul acestuia la identitate, cetățenie și libera circulație.

23. A opinat că imposibilitatea practică de a obține acordul celuilalt părinte nu poate împiedica exercitarea drepturilor copilului, iar instanța de judecată avea obligația de a interveni pentru protejarea efectivă a acestor drepturi. Soluția instanței de apel transformă protecția drepturilor copilului într-o garanție pur formală și iluzorie.

24. De asemenea, recurenta/reprezentantul a invocat că instanța de apel a omis cercetarea deplină și multilaterală a probelor, limitându-se la o interpretare formală a normelor juridice, fără a examina conduita intimatului și impactul refuzului acestuia asupra copilului. Instanța de apel a calificat greșit refuzul intimatului ca fiind lipsit de relevanță și a ignorat faptul că lipsa acordului tatălui face imposibilă parcurgerea procedurilor administrative necesare.

25. Totodată, recurenta a notat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, pronunțând o hotărâre neîntemeiată și nemotivată suficient. Mai mult, motivarea instanței de apel este contradictorie și nu răspunde argumentelor invocate în cauză, iar soluția pronunțată este rezultatul unei interpretări excesiv de restrictive a normelor legale aplicabile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

27. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

30. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 27 noiembrie 2025, decizia integrală fiind comunicată recurentei și reprezentantului acesteia, prin intermediul oficiului poștal, la 16 ianuarie 2026 (f.d. 131, 131³). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Iana Scripcaru (Zubcov), reprezentată de avocatul Olga Burea, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

32. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Or, dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a analizat atât circumstanțele de fapt, cât și cadrul normativ intern și internațional incident, oferind răspuns tuturor argumentelor relevante invocate de participanții la proces.

38. Completul de judecată menționează că instanța de apel nu a negat importanța interesului superior al minorului și nici dreptul acestuia la cetățenie, identitate ori libera circulație, ci a constatat că realizarea acestor drepturi urmează a avea loc în condițiile și potrivit procedurilor stabilite de legislația statului emitent al actelor solicitate.

39. Succesiv, se reține că această abordare este consonantă practicii Curții Supreme de Justiție, inclusiv celei reflectate în decizia nr. 2ra-487/23, prin care s-a statuat că instanța judecătorească națională nu poate substitui competențele autorităților unui alt stat și nici dispune asupra procedurilor administrative ce țin de emiterea actelor de identitate și acordarea cetățeniei străine, întrucât asemenea raporturi juridice sunt guvernate de legislația internă a statului emitent.

40. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

41. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a

normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

42. Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

43. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Iana Scripcaru (Zubcov), reprezentată de avocatul Olga Burea, împotriva deciziei din 27 noiembrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat